EUROPOS PARLAMENTAS 2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0043/2013

22.2.2013

PRANEŠIMAS

dėl 2014 m. biudžeto sudarymo procedūros bendrų gairių, III skirsnis – Komisija
(2013/2010(BUD))

Biudžeto komitetas

Pranešėja: Anne E. Jensen

PR_BUD_GuideCom

TURINYS

Psl.

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS 3

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI 9

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl 2014 m. biudžeto sudarymo procedūros bendrų gairių, III skirsnis – Komisija (2013/2010(BUD))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 312, 313 ir 314 straipsnius ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 106a straipsnį,

– atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo[1] (TIS),

– atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002[2],

– atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl naujo Europos Sąjungos 2013 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto[3],

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2013 finansinių metų bendrąjį biudžetą[4] ir į tris susijusius bendrus pareiškimus, dėl kurių susitarė Parlamentas, Taryba ir Komisija,

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių II antraštinės dalies 7 skyrių,

– atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 29 d. ir spalio 19 d. Tarybos išvadas dėl Susitarimo dėl ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo,

– atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0043/2013),

A. kadangi Lisabonos sutartyje Europos Sąjungai suteikiamos svarbios naujos prerogatyvos tokiose srityse kaip išorės veiksmai, sportas, kosmosas, klimato kaita, energetika, turizmas ir civilinė sauga;

B. kadangi pagal Lisabonos sutarties 312 straipsnį daugiametė finansinė programa įtvirtinta Sutartyje ir dėl jos reikia susitarti, taigi reikalingas Tarybos reglamentas, kurį Taryba turi priimti vienbalsiai, gavusi Europos Parlamento pritarimą, kurį patvirtina jį sudarančių narių dauguma;

C. kadangi dabartinė daugiametė finansinė programa baigia galioti 2013 m. ir kadangi 2014 m. turėtų būti pirmieji kitos daugiametės finansinės programos įgyvendinimo metai;

D. kadangi 2013 m. bus pirmieji naujojo Reglamento dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių įgyvendinimo metai;

[1] OL C 139, 2006 6 14, p. 1.
[2] OL L 298, 2012 10 26, p. 1.
[3] Priimti tekstai, P7_TA(2012)0486.
[4] OL L 000, 2013 00 00, p. 0.

Bendrosios aplinkybės

1. atkreipia dėmesį į 2013 m. vasario 8 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl kitos daugiametės finansinės programos (DFP); primygtinai reikalauja, kad, jei Europos Parlamentas dar nėra davęs pritarimo dėl reglamento dėl naujos DFP, Europos Komisija turėtų pirma parengti 2014 m. biudžeto projektą remdamasi savo pasiūlymais dėl 2014–2020 m. DFP, ir po to, jei nepasiekiama susitarimo dėl naujos DFP, ji turėtų patikslinti savo pasiūlymus laikydamasi Sutarties 312 straipsnio 4 dalies nuostatų;

2. primena, kad nesusitarus dėl reglamento dėl kitos daugiametės finansinės programos iki šių metų pabaigos bus taikoma 312 straipsnio 2 dalis, pagal kurią DFP reglamentą Taryba priima tik gavusi Europos Parlamento pritarimą, 312 straipsnio 4 dalis, kurioje numatoma taikyti dabartinės DFP paskutiniams metams nustatytas viršutines ribas, jeigu laiku nebus susitarta dėl kitos DFP, ir dabartinio tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 30 straipsnis, vadinasi, tol, kol nebus priimtas reglamentas dėl naujos DFP, bus pratęsiamos 2013 m. viršutinės ribos taikant fiksuotą defliatorių, sudarantį 2 proc. per metus; pakartoja, kad tokiu atveju yra pasirengęs siekti greito susitarimo su Taryba ir Komisija siekiant užtikrinti, kad galiotų ES programų ir politikos krypčių įgyvendinimo 2014 m. teisiniai pagrindai;

3. pripažįsta sunkumus apibrėžiant 2014 m. biudžeto sudarymo bendrąsias gaires, kol esama netikrumo dėl 2014 m. įsipareigojimų viršutinės ribos lygio; pabrėžia, kad ši riba gali siekti nuo 143,8 mlrd. EUR 2014 m. kainomis (jei dėl 2014–2020 m. DFP būtų susitarta remiantis Europos Vadovų Tarybos 2012 m. lapkričio 23 d. derybų schema) – iki 155,5 mlrd. EUR 2014 m. kainomis, jei būtų pratęstas 2013 m. viršutinės ribos galiojimas;

4. pažymi, kad dėl ekonomikos ir finansų krizės Europos Sąjungos politiniai lyderiai pasiekė bendrą sutarimą pritarti didesnei ekonominei, fiskalinei, finansinei ir bankininkystės sektoriaus integracijai, taip pat geresniam valdymui, ir tapo akivaizdu, kad būtina skatinti augimą siekiant atkurti viešuosius finansus; pabrėžia, kad Europos Sąjungos biudžeto sumažinimas prieštarautų šiems politiniams tikslams;

Pakankamas ir realistiškas mokėjimų lygis

5. mano, kad biudžeto ciklo pradžioje biudžete numatant pakankamą ir realistišką mokėjimų lygį būtų galima išvengti nereikalingų sunkumų jį įgyvendinant, kaip tai nutiko visų pirma 2012 m. biudžeto atveju;

6. primena, kad dėl bekompromisės Tarybos pozicijos derybose bendras mokėjimų lygis 2013 m. biudžete nustatytas 5 mlrd. EUR mažesnis negu Komisijos mokėjimų poreikių sąmata, pateikta biudžeto projekte; pabrėžia, kad Komisijos pasiūlymas paremtas 2013 m. biudžeto projekto peržiūra siekiant jį sumažinti, kurią pateikė pačios valstybės narės, ir prielaida, kad visi mokėjimai pagal mokėjimų reikalavimus, gautinus 2012 m., bus įvykdyti iš 2012 m. biudžeto lėšų; taigi yra labai susirūpinęs dėl 2013 m. biudžeto mokėjimų lygio ir pabrėžia, kad tokio lygio asignavimų nepakaks, kad būtų galima patenkinti faktinius 2013 m. mokėjimų poreikius, nes mokėjimų marža, nustatyta žemesnė už DFP mokėjimų viršutinę ribą, 2013 m. biudžete siekia 11,2 mlrd. eurų, kai vien papildomų mokėjimų poreikių perkėlimo iš 2012 m. suma sudaro daugiau nei 16 mlrd. eurų; įspėja, kad nuolatinis ir besaikis metinių mokėjimų atidėjimas sukels didelių

problemų ateinančiais metais;

7. mano, kad politiniu aspektu yra itin svarbūs Parlamento, Tarybos ir Komisijos aukščiausiuoju politiniu lygiu 2012 m. gruodžio mėnesį pasirašyti bendri pareiškimai, kurie yra neatskiriama abiejų biudžeto valdymo institucijų susitarimo dėl 2013 m. biudžeto dalis ir pagal kuriuos reikalingi papildomi mokėjimų asignavimai turi būti suteikti ES biudžetui 2013 m., siekiant, kad Sąjunga galėtų apmokėti savo sąskaitas ir išsaugoti savo politinį patikimumą ir mokumą;

8. primena, kad pagal bendrą pareiškimą dėl 2012 m. mokėjimų Komisija 2013 m. pradžioje pateikia taisomojo biudžeto projektą, skirtą tik tam, kad būtų padengti 2012 m. atidėti mokėjimų reikalavimai, kurių suma siekia 2,9 mlrd. eurų, ir kiti neįvykdyti teisiniai įsipareigojimai, nedarant poveikio tinkamam 2013 m. biudžeto įgyvendinimui; primena, kad 2012 m. lapkričio ir gruodžio mėn. Komisijai pagal pasidalijamojo valdymo sistemą buvo pateikti papildomi mokėjimo prašymai, kurių bendra suma siekia apytikriai 16 mlrd. eurų ir kuriuos reikės apmokėti 2013 m.; taigi ragina Komisiją šį taisomojo biudžeto projektą pateikti nedelsiant (vėliausiai iki 2013 m. kovo mėnesio pabaigos), kad būtų galima išvengti 2014 m. biudžeto procedūros trikdžių;

9. taip pat ragina Komisiją ir Tarybą veikti konstruktyviai, išvien su Parlamentu ir, pagerinus prognozavimo tikslumą ir susitarus dėl realistiškų biudžeto sąmatų, kuriose turėtų būti pateikiama aiški ir išsami informacija apie visų mokėjimų įverčių pobūdį, siekti, kad tokia padėtis nepasikartotų per būsimus biudžeto ciklus;

10. atsižvelgdamas į tai, vėl ragina Komisiją Parlamentui ir Tarybai kas mėnesį teikti pokyčių, susijusių su valstybių narių mokėjimo reikalavimais dėl struktūrinių fondų, Sanglaudos fondo, Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai ir Europos žuvininkystės fondo (duomenis suskirstant pagal valstybę narę ir fondą), ataskaitas; šiose mėnesinėse ataskaitose pateikta informacija turėtų būti naudojama kaip įsipareigojimų, dėl kurių susitarė institucijos, vykdymo stebėsenos pagrindas;

11. taip pat ragina kuo greičiau įsteigti tarpinstitucinę mokėjimų darbo grupę, kuri naudotųsi patirtimi, įgyta per tarpinstitucinius susitikimus mokėjimų klausimais, organizuotus vykdant 2013 m. biudžeto procedūrą; tvirtai tiki, kad tokie susitikimai politiniu lygmeniu padės išvengti bet kokių galimų nesutarimų dėl sumų ir įverčių, susijusių su mokėjimų poreikiais, tikslumo; ypač mano, kad ši darbo grupė turėtų visų pirma spręsti atotrūkio tarp valstybių narių institucijų pateiktų pasidalijamojo valdymo išlaidų prognozių ir mokėjimų asignavimų lygio, kurį Taryba kolektyviai nustato vykstant deryboms dėl biudžeto, klausimą; ragina surengti pirmą tarpinstitucinį susitikimą mokėjimų klausimais per pirmą 2013 m. trimestrą;

12. yra labai susirūpinęs dėl to, kad, nors 2012 m. pabaigoje mokėjimų įvykdymo lygis siekė 99 proc., neįvykdytų įsipareigojimų (pranc. *restes à liquider, RAL*) suma per pastaruosius metus padidėjo 10 mlrd. EUR ir dabar jau pasiekė neregėtą 217,3 mlrd. EUR lygį; mano, kad neįvykdytų mokėjimų lygis iki 2013 m. pabaigos gali būti dar didesnis; perspėja pernelyg griežtai netaikyti savaiminio įsipareigojimų panaikinimo taisyklės siekiant išspręsti neįvykdytų įsipareigojimų problemą, nes tai prieštarautų Susitarimui dėl ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo, dėl kurio susitarė Europos Vadovų Taryba 2012 m.; mano, kad šiais metais tarpinstituciniame susitikime mokėjimų klausimu turėtų

būti išsamiai aptartas skirtumas tarp įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų, užmegztas dialogas su Komisija siekiant, kad būtų visiškai išaiškinta neįvykdytų įsipareigojimų sudėtis ir įvertinta, ar tokia aukšta neįvykdytų įsipareigojimų suma visų pirma susidarė dėl ekonomikos krizės, ar ji rodo, kad esama platesnio masto struktūrinių problemų; jei būtų priimta pastaroji išvada, ragina institucijas dirbti kartu ir patvirtinti atitinkamą veiksmų planą, siekiant išspręsti neregėto neįvykdytų įsipareigojimų lygio problemą per kitą DFP; primygtinai reikalauja, kad Taryba *a priori* nepriimtų sprendimų dėl mokėjimų lygio neatsižvelgusi į tikruosius poreikius ir teisinius įsipareigojimus; be to, pastebi, kad susikaupę neįvykdyti įsipareigojimai kenkia ES biudžeto, kuriame aiškiai matoma, kaip konkrečiais biudžetiniais metais yra susiję įsipareigojimai ir mokėjimai, skaidrumui;

13. primena, kad 2014 m. bus pereinama nuo vienos daugiametės finansinės programos prie kitos, ir tikisi, kad Komisija, atlikdama 2014 m. finansinį programavimą, išsamiai ir realistiškai įvertins asignavimų lygį, turėdama mintyje tai, kad net jei daugiametės finansinės programos pradžios metais ji įgyvendinama lėčiau negu jos pabaigos metais ir kad todėl mokėjimų poreikių lygis paprastai yra mažesnis daugiametės finansinės programos laikotarpio pradžioje negu pabaigoje, neįvykdytų įsipareigojimų 2013 m. pabaigoje klausimas turės būti sprendžiamas nedelsiant;

14. ragina Europos Komisiją priimant savo 2014 m. biudžeto projektą pateikti aiškų ir faktinį įrodymą, kad esama sąsajos tarp jos siūlomo asignavimų lygio ir Susitarimo dėl ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo, kurį Europos Vadovų Taryba priėmė 2012 m. birželio mėn., įgyvendinimo;

15. laikosi nuomonės, kad derybos dėl 2013 m. biudžeto dar kartą parodė, jog ES biudžeto finansavimo sistema, pagal kurią nacionaliniai įnašai siekia daugiau kaip 75 proc. ES pajamų, prieštarauja Sutarties raidei ir dvasiai ir kad dėl dabartinės sistemos ES biudžetas patenka į visiškos priklausomybės nuo nacionalinių iždų padėtį, o tai gali būti itin žalinga nacionalinių biudžetų suvaržymų laikotarpiu; ragina reformuoti Sąjungos pajamų sistemą nustatant naujus ir tikrus nuosavus išteklius, pavyzdžiui, finansinių sandorių mokestį ir naują ES PVM; primena, jog remia Komisijos pasiūlymą dėl nuosavų išteklių sistemos reformos;

<u>ES biudžeto vaidmuo įgyvendinant strategiją „Europa 2020“ ir skatinat ekonomikos augimą bei kuriant darbo vietas</u>

16. primena, jog numatyta, kad 2014 m. bus pirmieji naujosios DFP įgyvendinimo metai, todėl jie svarbūs norint sėkmingai pradėti naują programavimo laikotarpį; laikosi nuomonės, kad dėl šios priežasties 2014 m. Europos Sąjungos biudžeto prioritetas turėtų būti ekonomikos augimo ir konkurencingumo palaikymas, užimtumo skatinimas ir kova su jaunimo nedarbu;

17. primena, kad ES biudžetas ypatingas, nes sudaro tik 1 proc. Europos Sąjungos BVP, yra investicinis ir pasižymintis dideliu sverto poveikiu; pabrėžia, kad 94 proc. lėšų įgyvendinant jame numatytą politiką ir programas grįžta valstybėms narėms ir Europos Sąjungos piliečiams, taigi jis neturėtų būti suvokiamas kaip papildoma našta, bet kaip investicijų, augimo ir darbo vietų kūrimo Europoje skatinimo priemonė; atkreipia ypatingą dėmesį į tai, kad viešosios investicijos regionams ir valstybėms narėms būtų labai sumažintos arba neįmanomos, jei nebūtų skirta lėšų iš ES biudžeto; mano, kad bet koks

ES biudžeto sumažinimas neišvengiamai padidintų disbalansą ir apribotų augimą ir visos Sąjungos ekonomikos konkurencinę jėgą, taip pat mažintų sanglaudą, taigi pažeistų solidarumo principą, kuris yra esminė ES vertybė; mano, kad reikalauti „daugiau Europos“ yra beprasmiška, kai kartu su šiuo reikalavimu teikiami pasiūlymai smarkiai sumažinti ES lėšų kiekį;

18. pripažįsta, kad vis dar esama ekonominių ir biudžeto apribojimų nacionaliniu lygmeniu ir kad valstybės narės deda pastangas biudžeto konsolidavimo srityje; vis dėlto pabrėžia, kad ES biudžetas yra veiksminga investavimo ir solidarumo priemonė ir kad įrodyta, jog jis teikia papildomą naudą tiek Europos, tiek nacionaliniu lygmeniu; yra įsitikinęs, kad šio biudžeto pajėgumas skatinti ekonomikos augimą, konkurencingumą ir darbo vietų kūrimą yra dar svarbesnis ekonominių sunkumų laikais, nes juo sukuriamos šių konsolidavo pastangų sėkmės sąlygos, ir kad ES biudžetas turėtų būti suvokiamas kaip priemonė įveikti krizę;

19. pabrėžia būtinybę stiprinti finansinę paramą ir veiklą, susijusias su kokybiškų švietimo sistemų, pagal kurias derinamas praktinis mokymas ir profesinis rengimas, taikymu; ragina labiau remti valstybių narių bendradarbiavimą profesinio rengimo srityje siekiant veiksmingai kovoti su jaunimo nedarbu; atsižvelgdamas į tai, primena pasiūlymą dėl Tarybos rekomendacijos dėl „jaunimo garantijų“ iniciatyvos[1];

20. primena, kad nuo 2008 m. įgyvendinant visas makroekonomines finansinio stabilumo priemones ekonomikos ir finansų krizės dar nepavyko įveikti; todėl mano, kad siekdamos grįžti prie augimo ir darbo vietų kūrimo Europoje, valstybės narės turėtų toliau dėti pastangas ir išnaudoti savo pajėgumus tam, kad būtų skatinamas tvarus ir įtraukus ekonomikos augimas, pavyzdžiui, skatinant švietimą, mokymąsi visą gyvenimą ir judumą; tinkamai suplanuotas, stabilus ir pakankamas ES biudžetas turi būti šios problemos sprendimo dalis; jis būtinas siekiant labiau prisidėti prie nacionalinių pastangų koordinavimo ir stiprinimo;

21. todėl ragina valstybes nares atsižvelgti į nacionalinių konsolidavimo pastangų ir tinkamai pagal prioritetus suplanuoto ES biudžeto sąveiką, suteikiančią galimybę įgyvendinti aukščiausiu lygmeniu jau prisiimtus politinius įsipareigojimus; primena, kad politinių įsipareigojimų ir prioritetų įgyvendinimas yra daug veiksmingesnis, kai užtikrinama nacionalinių biudžetų ir ES biudžeto sąveika, ir pabrėžia tarpparlamentinių diskusijų, vyksiančių per Europos parlamentų savaitę Europos ekonominės politikos koordinavimo semestro klausimais dėl valstybių narių ir Sąjungos bendrų ekonominių ir biudžeto gairių, svarbą;

22. ragina Komisiją pateikiant savo 2014 m. biudžeto projektą tinkamai atsižvelgti į ES biudžeto vaidmenį Europos semestro procese; ypač ragina Komisiją pateikti faktinių ir konkrečių duomenų apie tai, kaip jos siūlomas ES biudžeto projektas iš tikrųjų galėtų atlikti pradedamąją, skatinamąją, sąveikos ir papildomąją funkcijas vietos, regioninių ir nacionalinių investicijų atžvilgiu, siekiant įgyvendinti prioritetus, dėl kurių susitarta pagal Europos semestro programą;

23 mano, kad beveik visada ES išlaidos turi potencialo sukurti masto ekonomiją ir todėl

[1] COM(2012) 729 final

automatiškai turėtų būti atliktas galimybės sutaupyti vertinimas nacionaliniu lygmeniu, ir tai labai palengvintų naštą, tenkančią valstybių narių viešiesiems finansams;

24. pabrėžia poreikį pasinaudoti visomis Europos Sąjungos turimomis priemonėmis ir veiksmais siekiant padėti valstybėms narėms įveikti krizę ir išvengti krizių ateityje; pabrėžia, kad užtikrinant finansinio reglamentavimo darbotvarkės visapusį įgyvendinimą ir priežiūros struktūras labai svarbų vaidmenį atlieka trys Europos priežiūros institucijos; ragina Komisiją savo 2014 m. biudžeto projekte pasiūlyti pakankamą finansavimą šioms trims agentūroms ir 2014 m. sausio mėn. rengiant reglamentų vertinimą ir peržiūrą numatyti šioms agentūroms skirtą pataisytą finansavimo modelį, kurį taikant padidėtų jų nepriklausomumas ir kartu būtų išsaugotas ES biudžeto vientisumas;

25. pabrėžia, kad 2014 m., pirmaisiais būsimos DFP metais, prioritetų pasirinkimas darys strateginį poveikį; pabrėžia, kad ES būtina skubiai stiprinti augimą ir konkurencingumą siekiant kurti darbo vietas ir galimybes, ypač jaunimui;

26. taigi primena, kad strategija „Europa 2020“ turėtų būti svarbiausias būsimos DFP (2014–2020 m.) objektas, ir primygtinai ragina Komisiją 2014 m. biudžete teikti pirmenybę visoms susijusioms investicijoms ir aiškiai jas ten nurodyti, ypatingą dėmesį skiriant investicijoms vadinamojo žinių trikampio (švietimo, mokslinių tyrimų ir inovacijų), infrastruktūrų, MVĮ, atsinaujinančiųjų išteklių energijos, tvaraus vystymosi, verslumo, užimtumo (ypač jaunimo užimtumo) ir įgūdžių, taip pat ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos srityse;

27. apgailestauja dėl Tarybos atliekamų biudžeto lėšų įprastų horizontaliųjų mažinimų ir įspėja nepasiduoti pagundai vėl atlikti tokius dirbtinius mažinimus; ypatingą dėmesį skirs tam, kad būtų užtikrintas pakankamas mokėjimų, skirtų toms politikos sritims ir programoms, kuriomis stiprinamas augimas ir konkurencingumas, lygis;

28. ketina toliau atidžiai nagrinėti Komisijos ketinimą sumažinti ES institucijų darbuotojų skaičių, ir primena, kad tai turi būti laikoma bendru tikslu; atkreipia dėmesį į neigiamą poveikį, kurį šios priemonės gali turėti greitam, nuolatiniam ir veiksmingam ES veiksmų ir programų įgyvendinimui; mano, kad būtina išlaikyti ir net padidinti administravimo veiksmingumą; mano, kad trumpuoju ar ilguoju laikotarpiu persvarstant darbuotojų skaičių turėtų būti remiamasi prieš tai atliktu poveikio vertinimu ir turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama, *inter alia*, į Sąjungos teisinius įsipareigojimus ir į institucijų naujus įgaliojimus bei didesnį užduočių, susijusių su Sutartimis, skaičių; primena Bendrą pareiškimą dėl decentralizuotų agentūrų, ypač jo priede pateiktą bendrą požiūrį ir išlygas dėl agentūrų, kurioms patikėtos naujos užduotys;

29. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	20.2.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 26 –: 4 0: 2
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Zuzana Brzobohatá, Jean Louis Cottigny, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Claudio Morganti, Jan Mulder, Vojtěch Mynář, Juan Andrés Naranjo Escobar, Alda Sousa, László Surján, Derek Vaughan
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	François Alfonsi, Alexander Alvaro, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Jürgen Klute, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis, Theodor Dumitru Stolojan, Nils Torvalds
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Bill Newton Dunn